

דף לימוד מספר 1 - י' ניסן תשפ"ב

שלום מדריכים וחניכים יקרים!

כל יום נקרא קטע מוכר מההגדה, נשאל עליו מספר שאלות ונמשיך לעוד סיפור כדי לחדד את הנקודה. בהצלחה!

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויציאנו ה' אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים, כלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

אמר רבי אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא: שנאמר, למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך, ימי חייך - הימים, כל ימי חייך - הלילות. ויחכמים אומרים: ימי חייך - העולם הזה, כל ימי חייך - להביא לימות המשיח.

ברוך המקום, ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל, ברוך הוא.

1. למה חשוב כל כך לספר ביציאת מצרים? הרי אם אנחנו יודעים הכל לפרטי פרטים מה זה יוסיף לנו?
2. מה כוחו של סיפור?
3. מדוע אנחנו אוהבים סיפורים?

ראו את הסיפור של הרב קרליבך בעמוד הבא-

4. מדוע התרגש ר' צבי אלימלך מדינוב מאותו יהודי?
5. האם גם אתם מצליחים בליל הסדר להקשיב לסיפור של יציאת מצרים ולהבין אותו כך שירגש אתכם?
6. ספרו סיפור שעובר אצלכם במשפחה שיש לו משמעות גדולה בשבילכם!

הסיפור הגדול של פסח הוא הסיפור הגדול של יציאת מצרים. הקשיבו טוב להורים וקראו את ההגדה כדי להבין את הסיפור של עם ישראל ואת החלק שלכם בו!

תאמינו לי, רבי, בלב שלי בכיתי. אבל ממש לא יכולתי לזוז.
אמרתי לאשתי: 'מלכה'לה, בבקשה, תגידי לילדים שאני מוכרח לישון עוד כמה דקות'.
וכל כמה דקות היא נכנסת ואומרת לי: 'מויש'לה, הילדים בוכים'.
אבל לא הצלחתי לקום.
בסוף היא נכנסה ואמרה: 'מויש'לה, עכשיו כבר מאוחר. עוד מעט בוקר'.
רבי, אתם לא יכולים לתאר לכם כמה הייתי שבור. אמרתי לאשתי: 'מלכה'לה, תביאי את
הילדים לכאן מיד!'
כולם נכנסו – הם היו כל כך מתוקים. 'קודש קדשים' ממש. במה זכיתי לילדים כאלה?
אומרת להם: 'ילדים שלי! תתקרבו לכאן בבקשה, הכי קרוב שאפשר'.
וכך אמרתי להם: 'ילדי, אני נשבע לכן שלא אשתה עוד. אם השתיה הביאה אותי לכך שלא
ערכתי לכם סדר בלילה הקדוש הזה, אני לא רוצה לשתות עוד לעולם. סילחו לי, ילדים
מתוקים.
אבל עכשיו אני ממש רוצה לספר לכם מהי המשמעות של ליל הסדר. תשמעו, ילדים:
הקב"ה ברא את העולם בששה ימים ואחר כך נולדו אברהם יצחק ויעקב, והילדים שלהם
נמכרו לעבדים במצרים במשך מאתיים ועשר שנים. הם בכו ובכו. החיים שלהם היו מלאי
צער וכאב. הם פנו לאוקי אבותיהם, לא-ל היחדי והמיוחד, והתפללו אליו בכל לבם. והוא
שמע לתפילתם. ובלילה המיוחד הזה הוא גאל אותם ממצרים.
ילדים! אני רוצה שתשבועו לי שאף פעם לא תשכחו שיש א-ל-לואה אחד. תשבועו לי שתמיד
תתפללו אליו, ותאמינו שהוא שומע תפילותיכם'.
סיים מויש'לה ואמר: 'זה כל מה שאמרתי להם, רבי. אחר כך שוב נרדמתי'.
התחיל ר' צבי אלימלך לבכות ולבכות...
כשנרגע מעט אמר לחסידיו: 'השמעתם פעם אבא יהודי מספר כך לילדיו שיש לנו אבא
גדול בשמיים? דעו לכם, הסדר של מויש'לה עשה רעש גדול למעלה, ואור של חסד
ורחמים האיר על ישראל'.
אחר כך פנה למויש'לה ואמר לו: 'תברך אותי שפעם בחיי אזכה לספר לילדים שלי שיש לנו
א-ל גדול בשמיים, כמו שסיפרת לילדים שלך'.

(מתוך הספר סיפורי נשמה עמ' 121. שמואל זיוון)

"בליל פסח אחד, בסיום ה'סדר' שערך הרב הקדוש ר' צבי אלימלך מדינוב, ניגשו אליו
החסידים ואמרו לו בהתלהבות: 'רבינו הקדוש והמתוק! אין אף אחד בעולם שעשה ליל
הסדר כבמוכס.!'
אתם יודעים, הלוואי שהיינו זוכים להיות בליל הסדר עם ר' צבי אלימלך. אני בטוח שכולם
היו שם: אברהם אבינו, אליהו הנביא...
אבל הוא אמר להם: 'מדוע אתם חושבים שה'סדר' שלי היה כל כך טוב? מה אתם מבינים
בסדרים? דעו לכם שהשנה, הסדר הכי טוב, הסדר שממש פתח שערי שמיים היה זה של
מויש'לה-שואב-מים. חכו עד מחר ותבינו'.
למחרת, אחרי תפילת יום טוב, ביקש ר' צבי אלימלך שיביאו לו את מויש'לה-שואב-מים.
מגיע מויש'לה ועומד לפני הרבי, מבויש כולו.
שאל אותו ר' צבי אלימלך: 'תגידי לי, מויש'לה, איך היה הסדר שלך?' מויש'לה הסמיק,
כיסה פניו בידיו מרוב בושה, ואמר: 'רבי, אני נשבע לכם שלעולם לא יקרה לי עוד מה
שקרה לי אתמול בערב. תסלחו לי'.
אמר לו הרבי: 'מויש'לה, אתה לא מבין. אתה חושב שהייתי קורא לך כדי לבייש אותך
ברבים, חלילה? להפך, קראתי לך מפני שהסדר שלך היה כל כך מיוחד. דע לך שקיבלו
אותו בשמיים בשמחה גדולה. בבקשה, ספר לנו מה היה'.
מויש'לה היה המום. הוא עדיין היה מלא בושה, אבל לא יכול היה לסרב לרבי.
ולפני שנשמע מפיו את הסיפור, אתם צריכים לדעת: חיו של מויש'לה היו מלאי מרורים.
מלבד העוני הקשה שהעיק עליו כל הזמן, צרות נוספות נחתו עליו בזו אחר זו. העצה
היחידה שמצא כדי לשכוח מעט מצרותיו היתה – להשתכר.
וכך סיפר: 'הייליגר רבי, אתם יודעים את האמת: הדבר היחיד שנותן לי קצת שמחה הוא
לשתות לשכרה. אבל הלא בפסח אין לי 'משקה' שאין בו חשש חמץ. ובזמן האחרון נפלו
עלי כל כך הרבה צרות שהחלטתי שבלילה שלפני פסח אשתה כמה שאני יכול. קיוויתי שכך
אוכל להחזיק מעמד כל ימי הפסח. אני מתבייש לספר לכם, רבי, אבל ממש שתיתי כל
הלילה. רק בתשע בבוקר הפסקתי. הייתי כל כך שיכור ששכבתי כל היום, ולא יכולתי לזוז.
הגיע ליל הסדר, ומלכה'לה אשתי נכנסת ואומרת לי: 'מויש'לה! הלילה, כל אבא עורך
לילדים שלו ליל הסדר, והילדים שלך בוכים: 'למה אבא לא עורך לנו סדר'?